

[Fiskeriministeren.]

men, at fisk, der ikke kan sælges til EF-mindstepriser, overhældes med rød farve, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger hertil.

Hvert år fastsættes der for hele EF en orienteringspris for de vigtigste fiskearter på baggrund af priserne i de seneste år. På basis af denne orienteringspris fastsættes bl.a. tilbagetagelsespriser. Fiskerne har mulighed for at melde sig ind i producentorganisationerne, men altså ikke pligt til det. Disse producentorganisationer kan, hvis de anvender EF-tilbagetagelsespriserne, modtage støtte til opkøb af den fisk, der ikke kan sælges til tilbagetagelsesprisen. Filosofien bag dette system er, at der er uligevægt på markedet i forholdet mellem udbud og efterspørgsel, når tilbagetagelsespriserne ikke kan opnås.

I årets første tre kvartaler har den danske producentorganisation trukket godt 6.000 t fisk tilbage fra markedet, hovedsagelig sild og torsk. I en række tilfælde har baggrunden været, at fisken er tilført markedet ujævnt, således at forædlingsvirksomhederne, f. eks. op til en weekend, ikke har kunnet nå at behandle varerne, mens de har været af bedste kvalitet.

Jeg vil dog gerne understrege, at en stor del af den fisk, der er trukket tilbage og overhældt med rød farve, i forvejen var af så ringe størrelse, at den alligevel ikke ville være brugbar til konsum, men under alle omstændigheder ville gå til fiskemel eller som foderfisk. (*Tilråb fra tilhørerpladserne*).

I EF vil vi nu søge at få indført en ordning med oplagring af fisk i stedet for den nuværende destruktion og salg til foderbrug af tilbagetaget konsumegnet fisk. Endvidere vil man på EF-basis søge at få undtaget de mindste størrelser af fisk fra EF-mindsteprisordningen, da de små størrelser som ovenfor nævnt alligevel sjældent anvendes til konsum. Derved ville man kunne opnå, at fisk, der er egnet til menneskeføde, ville kunne anvendes til formålet på tidspunkter, hvor tilførslerne af råvarer, f. eks. på grund af dårlige vejrforhold, svigter, hvorved man også sikrer kontinuerlige leverancer til fabrikkerne i land.

Også på et tredje punkt er der en international udvikling i gang, der på afgørende vis vil kunne påvirke vilkårene for dansk fiskeri, nemlig De Forenede Nationers hav-

retskonference. Dansk fiskeri står her, så vidt jeg kan se, over for et af de alvorligste problemer, man har været stillet over for, og som slet ikke kan sammenlignes med de problemer, eksisterende kvotaordninger har skabt. Konferencen afholdt sin første arbejds-samling i Caracas i 1974. Derefter trådte man sammen i Genève i år, og den næste og muligvis afgørende møderække bliver i New York næste forår.

Der er fortsat mange væsentlige spørgsmål på konferencen, der ikke er løst, men det har kunnet konstateres, at der er et stort flertal blandt de deltagende lande, der under en eller anden form ønsker at tilslutte sig indførelsen af økonomiske zoner på indtil 200 sømil fra kysterne. For fiskeriets vedkommende indebærer sådanne økonomiske zoner, sådan som situationen tegner sig i øjeblikket, noget nær eneret for kyststaternes egne fiskere inden for zonerne. Fra dansk side vil vi bestrebe os for at sikre, at fiskebestandene under alle omstændigheder udnyttes mest rationelt også inden for sådanne fiskerizoner, og vi lægger derfor vægt på, at der fortsat kommer til at bestå et internationalt reguleringssamarbejde.

I forbindelse med eventuel indførelse af økonomiske zoner vil samarbejdet på fiskeriområdet inden for EF få en afgørende betydning. Det er nemlig et led i EFs fælles fiskeripolitik, at EF-landenes fiskere har ret til fiskeri på de øvrige medlemslandes fiskeriterritorier med visse tidsbegrænsede undtagelser. Væsentlige dele af dansk fiskeri udøves traditionelt nærmere andre landes kyster i Nordsøen, og en opretholdelse af EF-samarbejdet er derfor af stor interesse, ja, af afgørende vigtighed for os.

For så vidt angår Østersøen, vil EFs fælles fiskeregie ifølge sagens natur ikke kunne anvendes her, men det er min opfattelse, at kyststaterne her fortsat vil være interesserede i, at det eksisterende fiskerimønster ikke forrykkes, da fiskebestandene i dette halvlukkede område forekommer under sådanne betingelser, at en opdeling af dette afgrænsede farvand i høj grad vil gøre det vanskeligt at udøve fiskeri for kyststaternes fiskeribefolkning.

På grund af de mange faktorer, der kan være egnede til at skabe usikkerhed om vor fremtidige fiskeripolitik, nedsatte regeringen, bl.a. efter at fiskerioorganisationerne gen-